

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4¹ частини першої, третього речення частини другої статті 336 Кримінального процесуального кодексу України

К и ї в
29 квітня 2026 року
№ 98-1(I)/2026

Справа № 3-35/2026(91/26)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуючого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4¹ частини першої, третього речення частини другої статті 336 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Коломойський І.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) пункт 4¹ частини першої, третє речення частини другої статті 336 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних положень статті 336 Кодексу судове провадження може здійснюватися у режимі відеоконференції під час трансляції з іншого приміщення, у тому числі яке знаходиться поза межами приміщення суду (дистанційне судове провадження), у разі введення воєнного стану або під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України (пункт 4¹ частини першої); „суд не має права прийняти рішення про здійснення дистанційного судового провадження, в якому поза межами приміщення суду перебуває обвинувачений, якщо він проти цього заперечує, крім випадків здійснення дистанційного судового провадження в умовах воєнного стану“ (третє речення частини другої).

Суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що приписи пункту 4¹ частини першої, третього речення частини другої статті 336 Кодексу не відповідають частині першій статті 8, частині першій статті 55, частинам першій, другій статті 129 Конституції України, оскільки зумовлюють „порушення принципу правової визначеності“ та принципу пропорційності, а також створюють основу для процесуального свавілля.

Коломойський І.В. вважає, що незабезпечення конвоювання обвинуваченого до суду у разі, якщо він звернувся з клопотанням про особисту участь у судовому провадженні, є істотним порушенням його права на доступ до правосуддя та позбавляє обвинуваченого можливості повноцінно реалізувати своє право на захист, що гарантовано приписами статей 55 та 129 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України керується таким.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що аргументація Коломойського І.В. щодо невідповідності Конституції України пункту 4¹ частини першої, третього речення частини другої статті 336 Кодексу зводиться до незгоди із їх застосуванням в остаточному судовому рішенні в його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломойського Ігоря Валерійовича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) пункту 4¹ частини першої, третього речення частини другої статті 336 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**